

په مخنه‌ی مارانه

حهمه سه‌سعيد حه‌سه‌ن

مه‌به‌ست له مه‌رگی نووسه‌ر، له دایکبوونی نووسه‌ریکی دیکه‌یه له کاتی خویندنه‌ودا. ناخر خوینته‌ر له وه‌قی ده‌خوینتته‌وه، ده‌قیکی دی به‌ره‌م دینئ. مه‌رگی نووسه‌ر وه‌ک بزربوونی ئه‌و ده‌نکه‌گه‌نمیه، که به له ناوچوونی، گوله‌گه‌نمیک له دایک ده‌بی. وه‌ک چوئن ده‌نکه‌گه‌نمیک ده‌بیته گوله‌گه‌نمیک، تا‌قه ده‌قیکیش چونکه‌گه‌لی خویندنه‌وه‌ی جیاواز هه‌لده‌گرئ، ده‌بیته‌ چهندان ده‌ق.

مانای ده‌ق ئه‌وه نییه که نووسه‌ر ده‌ستنیسانی ده‌کا، ئه‌وه‌یه که خوینته‌ر ده‌یدوژیتته‌وه. دورتر ده‌رۆم و ده‌لیم: ده‌ق پیش خویندنه‌وه‌ی مانایه‌کی دیاریکراوی نییه. هه‌موو ده‌قی کراوه و ته‌واو نه‌کراوه، ئه‌وه خوینته‌ره که له روانگی خۆیه‌وه، له‌به‌ر رۆشنایی پیشینه‌ی رۆشنیبری خۆیدا ته‌واوی ده‌کا.

خوینته‌ر ده‌شئ وه‌ک ده‌روونشیکارئ سه‌رنجی ده‌ق بدات، یان وه‌ک بونیادخوازئ سه‌رقالی کردنه‌وه‌ی شفرمکان بئ و ته‌نیا زمان، ریتم، شیواز و لایه‌نه‌ شیعریه‌کانی ده‌قی لا‌گرنگ بن. یان بیر و هۆشی ته‌نیا لای نه‌رکه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی ده‌ق بئ، په‌یام و فیکری مه‌به‌ست بئ، خه‌ریکی ده‌ستنیشان کردنی ناوړوکی نامه‌ی ده‌ق بئ، شیوه‌ ته‌نیا به‌ پتوه‌ندی له‌گه‌ل نپوه‌رۆکدا ببینی و بالاترین فۆرمی، بئ کاکلتیکی جوان، پئ هیچ بئ. یان ته‌نیا سه‌رقالی پرکردنه‌وه‌ی که‌لپنه‌کان و گوتنی ئه‌و شتانه‌ بئ، که ده‌ق لیبان بیده‌نگ بووه. ده‌شئ خوینته‌ر به‌چاپووشین له‌وه‌ی کئ ده‌قه‌که‌ی نووسیوه؟ که‌ی نووسیویتئ؟ له‌ کوئ نووسیویتئ؟ ته‌نیا به‌ دوا‌ی مه‌دلوه‌لی داله‌کاندا ویل بئ.

*

شیر، با‌کیش و سه‌رواشی هه‌بئ، دوا‌ی وه‌رگیزان، ئه‌گه‌رچی وه‌ک په‌خشان، دپته‌ به‌ر چاومان، وه‌لی شیربوونی خۆی له‌ کیس نادات. شیر ده‌توانئ ده‌سته‌به‌رداری پاشه‌بند و کیش ببئ، به‌لام تا شیر بمینئ، پتووستی به‌ ریتم ده‌بئ. درێژداری به‌ هیند نه‌گرتنی ریتمه، یان راسته‌ر، کوژاندنه‌وه‌ی ئه‌و کلپه‌یه‌یه، که شیر له‌ ناشیر جیا ده‌کاته‌وه. ئیستا که‌ خۆری سنووری نیوان شیر و په‌خشان تاوا بووه، کلپه‌ی شیر له‌ رپئ ده‌ست به‌ وشه‌ گرتنه‌وه‌ دابین ده‌کرئ. شیر پوخت، هه‌میشه‌ زاده‌ی که‌مترین وشه‌یه.

ده‌ست به‌ وشه‌وه‌ گرتن، شاعیر له‌ راسته‌وخۆی ده‌پارێژئ. راسته‌وخۆی ته‌نیا له‌ بلن‌دکردنه‌وه‌ی دروشمدا به‌رجه‌سته‌ نابئ. به‌رجه‌سته‌کردنی هه‌لچوون، سۆز و گرژیه‌ ده‌روونیه‌کانی شاعیر، با له‌ بواریکی ناسکی وه‌ک ئه‌وینیشدا بئ، هه‌ر راسته‌وخۆی لئ ده‌که‌ویتته‌وه‌ و جیاوازییه‌کی ئه‌وتۆ له‌ نیوان شیر و نامه‌ی دلداریدا نامینئ. شیر له‌وه‌ مه‌زنتره‌ بکریته‌ ئامیتریک بۆ به‌ بادانی ئه‌و خه‌مه‌ رۆژانه‌ییانه‌ی له‌ ده‌روونی شاعیردا په‌نگیان خواردووه‌ته‌وه. په‌نا بردنه‌ به‌ر ده‌مامک، په‌کیکه‌ له‌ وێگایانه‌ی شاعیر له‌ راسته‌وخۆی ده‌پارێژئ.

چونکه‌ شاعیر بێجگه‌ له‌ زمان هیچی دیکه‌ شک نابا، نامه‌ی شیریه‌ی خۆی پێدا بنێرئ، بۆیه‌ ناچاره‌ زمان بکاته‌ پردئ، نه‌ک دیوارئ، له‌ نیوان خۆی و وه‌رگرا. به‌شیکي گرنگ له‌وانه‌ی به‌ نووسینی (شیر)ه‌وه سه‌رقالئ، له‌بری بنیاتنایی پرد، خه‌ریکی رۆنایی دیوارن. وه‌ک چوئن ئینسان له‌ هه‌موو فه‌لسه‌فه‌یه‌ک پیرۆزتره‌، هه‌رواش شیر له‌ هه‌موو بیرۆکه‌یه‌ک گرنگتره‌، به‌لام ئه‌و شاعیره‌ی هیچ شتئ به‌ خوینته‌رییه‌وه‌ نابه‌ستیتته‌وه، ئه‌وی ده‌ینووسئ هه‌ر چیه‌ک بئ، شیر نییه. ناخر شیر ئه‌وه‌ نییه‌ که‌ بنووسه‌که‌ی به

شاعیری بزانی، ئەوێهه که شهیدایانی شاعر، ده‌رگای ئامیزی دایانی بۆ ده‌که‌نه‌وه. ئایا هەرچی ده‌ستی دایه شاعر نووسین، ده‌توانی خۆیمان لی بکا به خه‌يام، یان تاگور و بانگه‌شه بۆ ئەوه بکا که خاوه‌نی جیهانیینی تابه‌ت به خۆیه‌تی؟ شاعر که خۆی پرسیاره، ئایا خۆینەر ناچاره له شاعیردا به دواي وه‌لامه معریفی و فه‌لسه‌فیه‌کاندا بگه‌ڕێ؟ ئیمه که له زۆریه‌ی بواره معریفیه‌کاندا، هه‌ژارین، ئایا ده‌کرێ بانگه‌شه بۆ ئەوه بکه‌ین که شاعیری نویمان سه‌رچاوه‌ی معریفیه‌؟ شاعر له بۆشاییه‌وه سه‌ره‌ه‌ل‌نادا، ده‌ستی ئه‌ستیره‌ی ئه‌م فیکر، یان ئه‌و فه‌لسه‌فه، به‌م یان به‌و شیوه، به ئاسمانی شاعیره‌وه بدره‌وشیته‌وه، وه‌لێ ئه‌وی شه‌یدای گه‌ران له دووی فیکر، یان فه‌لسه‌فه بێ، ولاتی شاعیری بۆ ناگه‌ڕێ. وه‌ک چۆن ئه‌وی شه‌یدای شاعر بێ، ئه‌دوینس ده‌خۆینتته‌وه، نه‌ک ئه‌رستوتالیس، ئه‌وی تامه‌زۆی فه‌لسه‌فه‌یش بێ، هه‌یگه‌ل ده‌خۆینتته‌وه، نه‌ک دلاوه‌ر قه‌رده‌اغی.

و‌شه، پیرۆز و پۆخلی نییه. شاعیر ده‌توانی گیانگی بآلا به به‌ر کووچه‌په‌یترین وشه‌دا بکا. سه‌عدی یوسف، ده‌ریاره‌ی «ریل و حمدی» موزه‌فقه‌ر نه‌وواب، که به زمانگی میلی نووسراوه، ده‌لێ: (به یارمه‌تی ئه‌و شاعیره، بووم به شاعیر). (١) نزار قه‌بانی و ئه‌دوینس، ئه‌میان روون و ئاشکرا، ئه‌ویان ته‌موژاوی ده‌نووسی، وه‌لێ هه‌ردووکیان مامۆستای هونه‌ری شاعیرن. گومانم له توانای شاعیری هه‌موو ئه‌و شاعیره کوردانه هه‌یه، که به شیوازیکی ئالۆز ده‌نووسن و بیتوانایی خۆیان، له‌ودیو په‌رده‌ی ئاستنزمی خۆینه‌روه، ده‌شارنه‌وه.

فلان به‌رهم له‌سه‌ر شیوه‌ی کۆن نووسراوه، یان نوێ؟ به کێشی په‌نجه نووسراوه، یان به په‌خشان؟ رۆمانتیکه، یان کلاسیک؟ واقعییه، یان سوریاڵی؟ بنووسه‌که‌ی نه‌ریته‌خوازه، یان پۆستمۆدێرنیست؟ نه‌وه‌ی نوێیه، یان کۆن؟ گرنگ وه‌لامی ئه‌م پرسیارانه نییه. ئەوه گرنگه به‌رهمه‌که شاعیره، یان نا، چونکه به درێژایی میژووی شاعر، ته‌نیا دوو جوهر به‌رهم هه‌بوون: شاعر و ناشاعر.

چۆی سه‌رنجه هه‌ندێ شاعیری هه‌ولێرنشین، ئه‌که‌رچی به شیوازی ده‌نووسن، که هه‌شتا ساڵ له‌مه‌وه‌ر له ئه‌ورووپاوه سه‌ری هه‌ل‌داوه، که‌چی پێیان وایه شتی نوێیان دا‌هیناوه! میوه‌ی شاعر، ده‌بێ به‌رهمی دره‌ختی په‌نجی خودی شاعیر بێ، نه‌ک له باخگی بخوازی، هه‌زاران میل له زیندی خۆیه‌وه دور بیت و ده‌یان ساڵ به‌ر له ئیستا وه‌ختی زینتی هاتبێ. سوود له ئه‌زمونی گه‌لانی دراوسی و دور وه‌رگرتن، شتی‌که و خواستی میوه‌ی باخی که‌سانی تر، شتی‌کی تره. شاعر چونکه له سه‌رچاوه‌ی هه‌ست و نه‌ستی ئینسانه‌وه هه‌ل‌ده‌قوێ، ئه‌وی راستگۆیانه خولیاکانی خۆی به‌رجه‌سته نه‌کا، پێش خۆینه‌ر، خۆی فریو ده‌دا. ئاخ‌ر نه واقعی کوردستان و نه خودی ئه‌و شاعیرانه، هه‌چیان زه‌مینه‌ی له‌باری ئه‌و هه‌موو «شۆرشه شاعیریه‌انه!» نین، که له‌م پارزه‌ سه‌له‌ی دوا‌یدا له کوردستانه‌وه جاپ دراون.

*

ده‌ق ئه‌وه نییه که له دوو توێ کتیب یان گۆشاریکدا بآلو ده‌بیتته‌وه، ئه‌وه‌یه که له‌گه‌ل خۆینه‌ردا ده‌که‌وتته‌وتووێته‌وه. شاعر ئه‌وه نییه که له دیواندا هه‌یه، ئه‌وه‌یه که وه‌ک شاعیری نالی، شیخ په‌زا، گۆزان، هه‌لمه‌ت و په‌شێو، له‌سه‌ر په‌ره‌ی دلی خۆینه‌ر نووسراوه‌ته‌وه. به‌رهمی هه‌چ که‌س به‌وه‌ی چهند ناسیاویکی به‌بالی‌دا هه‌لبێتین، نابیتته‌وه ده‌قی بآلا.

زۆریه‌ی ئه‌و «هه‌لسه‌نگاندنه ئه‌ده‌بیانه‌ی» له دواي راپه‌رینه‌وه بآلو ده‌کرێته‌وه، رهنگانده‌وه‌ی پێوه‌ندی دووقۆلی نیوان دوو که‌سن، که یه‌کتیکیان خۆی پێ رهنه‌گر و ئه‌وی تریان خۆی پێ دا‌هینه‌ره. ئیسماعیل حه‌مه‌مین سه‌ببه‌رت به به‌رهمی نزیکترین هاوڕیتی که به دووقۆلی کۆمه‌له شاعیریشیان بآلو کردووه‌ته‌وه، ده‌لێ: (له دێره شاعیریه‌کانی هیوا قادری ئازیزدا ئه‌و گه‌فتوگۆ کراوه‌یه درێژبوونه‌وه‌یه‌کی ترسناکی

هەيە، (٢) با ھىوا دۆستى ئازىزى ئىسماعیلىش بى، وەلى مەرج نىيە نىزىكتىن دۆستمان، چاكتىرىن شاعىرىش بى. ھىوا قادىر، چونكە يەككەكە لە ھاوړى ھەرە نىزىكەكانى بەختيار ەلى و پىكەوھە گۆفارىش دەردەكەن، كە باسى <ئىوارەى پەروانە>ى نووسەرى ناوېراو دەكا، دەلىق باس، باسى يەككەكە لە شاكارەكانى شەكسپىر! (٣)

پامان، بەوھى لە ھەمان پوانگەى دۆستايەتییەو، بەشېكى گىنگى ژمارە <٥١>ى خۆى بۆ بنووسى ئىوارەى پەروانە تەرخان كىرد، ئاوى بە ئاشى ئەو جۆرە ھەلسەنگاندنە مارانەيدا كىرد، كە لە دواى پاپەرىنەو، لە ئىوان ئەوانەدا كە خۆيان بە پۆستمۆدېرنىست ئىوزەد دەكەن، بىرەوى پەيدا كىردوھ. زۆرىەى ئەو باسانەى لەو تەوھەدا بۆلۆ كرانەو، بىرىتى بوون لە تۆپەلە قسەى بى ئىوھپۆك، كە پىئومندىيەكى ئەوتۆيان بە بەرھەمى نووسەرى تەوھ بۆ ساز كراوھو نەبوو. پامان بەو ھەنگاوى لە سەنگىنى خۆى كەم كىردوھ.

ئالان سوگال كە مامۆستاي زانكۆى نىوېۆرگە، لىكۆلئىنەوھەيەكى ساختە، بە مەبەستى گالئەجارى، بۆ گۆفارى ناودارى Social Text دەنئىرئ. نووسىنەكە بە جۆرئ دادەپۆرئ كە لە بەرھەمى قەلەمى (پۆستمۆدېرنىستەكان) بچئ و بە شىوھەيەكى فرىودەرانە پىرى دەكا لە تۆپەلە زاراوھ و دەرىپىنى سەخت و ئالۆز، لەوانەى كە لە ئىوان پۆستمۆدېرنىست و بوئىادخوازەكاندا باون. ئەم قىلە بەسەر گۆفارەكەدا تىپەر دەمبئ و نووسىنەكە لە ژمارە ٤٧/٤٦ سالى ١٩٩٦ دا، لە لاپەرەكانى ٢١٧ تا ٢٥٢ دا بۆلۆ دەمكىتەوھ. دواى ئەم سكااندالە، ئەو زانا ئەمىركاييە، روونكىردنەوھەكە سەبارەت بەو گەمەيە، بۆ گۆفارى فرىوخواروو دەنووسئ. گۆفارى ناوېراو، روونكىردنەوھەكە بۆلۆ ناكاتەوھ و دەرگا بە رووى وتوويژدا دەربارەى ئەو سكااندالە دادەمخا. ئىدى ئالان سوگال روونكىردنەوھەكەى لە ژ: ٦ گۆفارى Lingau Franca دا بۆلۆ دەمكاتەوھ.

شىاوى گوتتە رۆژنامەكانى: نىوېۆرگ تايىم، ھىرالڈ تىرىبېئۆن، ئۆبىزىفەر و لۆموند، لە لاپەرەكانى يەكەمىياندا، سەرنجى خۆينەرانى خۆيانيان بۆ ئەو سكااندالە رۆشنىبىرىيە پاكىشا. دواتر كەلئ نامەى پشتگىرى لە مامۆستايانى زانكۆ و خۆينەرانەوھ بەسەر ئەو رۆژنامانەدا بارىن، لە ھەموويان كاريگەرتر نامەى خۆيندكارئ بوو، كە تىپىدا دەلئ: (پارەكانم، ئەوانەى لە سالانى خۆيندندما، سەرفم كىردن، بە فېرۆ چوون، تەواو ەك ئەو پارانەى، شا لە چىرۆكەكەدا، بۆ پۆشاكە وھەمىيەكەى سەرفى كىردن.) (٤)

لە كۆتايى سالانى شەستدا، دوو سئ جار <شىعەر> بۆ ھەفتەنامەى راپەرىن، كە لە سلىمانى دەردەچوو، نارد، بەلام ھىچيانى بۆلۆ نەكردوھ. ئەو ومختە چونكە پىم وابوو، شىعەرى من ھىچى لە ھى مەدھۆش، كە زوو زوو راپەرىن بۆى بۆلۆ دەكردوھ، كەمتر نىيە، ھاتم شىعەرىكم بە ناوى ئەوھوھ بۆ ھەفتەنامەى ناوېراو نارد و يەكسەر بۆلۆ كرايەوھ. بەشېكى گىنگ لە نووسەران و شاعىرانى <مۆدېرنىست> و <پىشەرەو>ى ئەم سەردەمە، ھەر ەك ئەوساى من دەكەن، وەلى لەبرى گۆرپىنى ناوى خۆيان، پەنا بۆ تەمومزى ساختە، زاراوھى نامۆ و دەرىپىنى ئالۆز دەبەن.

سەرچاوەكان:

- (١) فاطمە المحسن، سعدى يوسف النبره الخافته فى الشعر العربى الحديث، ص ١٧٥ دار المدى ٢٠٠٠ دمشق.
- (٢) ئىسماعیل ھەمەمىن، نووستن لە ئىو بوونى ئاودا، كەلاوئىئىوئ، ژ: ٢٠، ل ٢٨ سلىمانى ٢٠٠٠
- (٣) ھىوا قادىر، <ئىوارەى پەروانە> لە ئىوان جەنگى ەشق و جەنگى فېكرىدا، كزىنگ، ٦٨٧، ژ: ٢٨ سوئد. ھەمان باس لە ل ٩٢ى <پامان>ى ژ: (٥١) پىشدا بۆلۆ كراوھتەوھ .
- (٤) فوزى كرىم، ثياب الامبراطور، الشعر و مرايا الحداثة الخادعة، ص ٥١ دار المدى ٢٠٠٠ دمشق.